

HITLER JE ODPOVEDAL LOCARNSKO POGODBO

Nemške čete so vkorakale v Porenje - Vznemirjenje v Parizu - Francoska vlada pošilja ojačenja na mejo - Zadržanje drugih držav

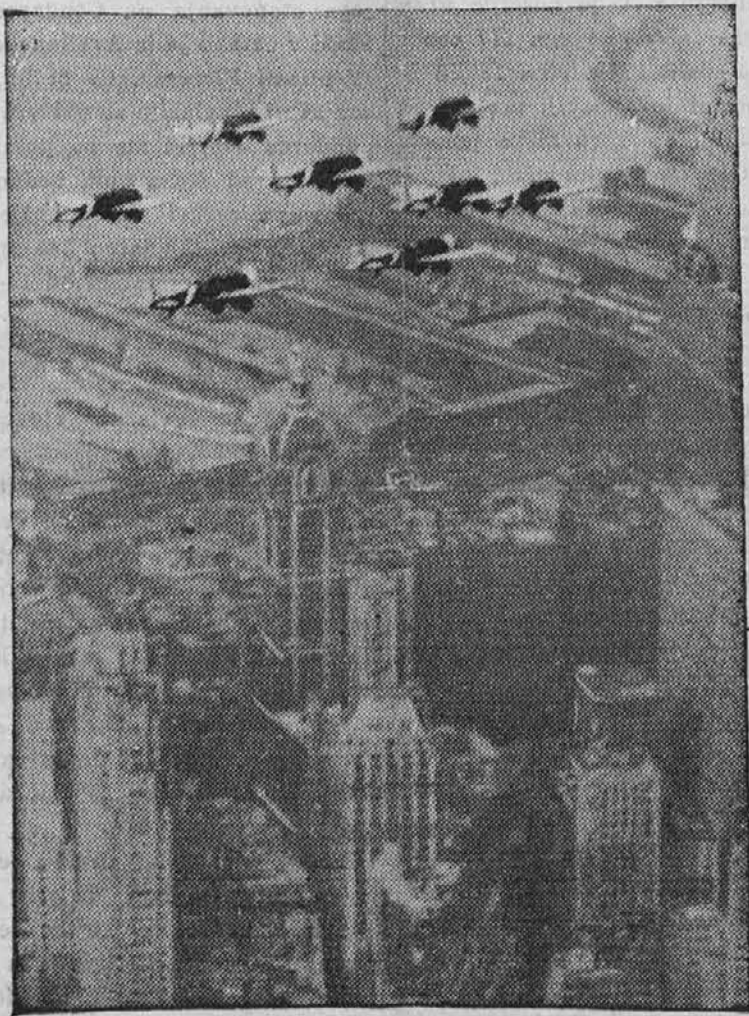
Hitler je zadal nov udarec poveljni evropski zgradbi, ki sloni na mirovni pogodbi. Za v soboto opoldne je dal sklicati nemški državni zbor na posebno sejo, uro prej pa je že sporočil zastopnikom Anglije, Francije, Belgije in Italije, da Nemčija odpoveduje locarnsko pogodbo...

so imele odpraviti vzroke za bodoča nesporazumjenja med narodi. — Wilsonove ideje pa se niso uveljavile, marveč je bil Nemčiji vsiljen versailleski mirovni dogovor — "krona nespametnosti in sovraštva".

bo, marveč more prinesiti samo nesrečo obema narodoma?! Boril sem se za enakopravnost Nemčije, a boril sem se tudi za sodelovanje med narodi. Ako bi mi kdo hotel očitati slučaj z Rusijo, mu povem, da sem jaz pripravljen sodelovati z Rusijo, n'kakor pa ne z boljševismom.

razen onih političnih in trgovinskih, ki že obstajajo.

Nadaljeval je: Locarnska pogodba je imela namen izločiti uporabo sile v odnosih med Francijo, Belgijo in Nemčijo. Mi smo doprinesli v to svrhu velike žrtve in mnogo samozatajevanja. Dočim je Francija natrpala mejo z utrdami in topovi, je bila zapadna meja na naši strani demilitarizirana.

Povsod se pripravljajo na bodočo vojno: severnoameriška letala pri poskusnem bombardiranju New Yorka

V državnem zboru je imel Hitler daljši govor, v katerem je dejal, v glavnem:

Nemčija v vojni ni imela sreče: zgubila je. Edino upanje, ki so ga takrat imeli Nemci, je bilo osredotočeno v Wilsonovih točkah, katere

Hitlerjeve besede so sprejeli Nemci z velikim navdušenjem. Okrog 25.000 mož je še isti dan vkorakalo v demilitarizirano cono, naslednje dni pa so bile poslané tja še druge čete, tako da ima Nemčija ob meji s Francijo približno toliko vojakov, kolikor jih je imela leta 1914, pred izbruhom svetovne vojne.

Na Francoskem so se zaradi tega zelo razburili. Vlada se je takoj sestala k posvetovanju ter je sklenila predložiti stvar Zvezi narodov, obe nem pa je poslala ojačenja na mejo, kjer so Francozi že pred leti zgradili silne podzemeljske utrdbe, sijajno opremljene z najbolj modernimi tehničnimi pripomočki.

Predsednik francoskega ministrskega sveta je imel preteklo nedeljo v radio govor, v katerem je izjavil, da Francija ne more sprejeti Hitlerjevih ponudb za nova pogajanja, ker je Nemčija že opetovano pokazala, da pogodbe ne spoštuje. Zavrnil

RAZNE VESTI

Italijani so zajeli in ustrelili 18 Abesincev, ki so na severni fronti napadli iz zasede 56 italijanskih delavcev, zaposlenih z gradnjo ceste, inženjerja, ki je vodil delo ter njegovo ženo, ki ga je spremljala.

Roosevelt, predsednik Združenih držav Sev. Amerike, bo spet kandidiral pri prihodnjih volitvah, na katere so se stranke že začele pripravljati.

Abesinski vojni minister Mulgeta je baje umrl. Tako zagotavljajo razna poročila, ki pa si niso edina v navajanju vzrokov: ene vesti pravi, da je podlegel ranam, druge, da je podlegel pljučnici, tretje pa zagotavljajo, da ga je usmrtilo neko uporniško pleme.

Francoski senat je tudi že odobril pogodbo z Rusijo, in sicer z veliko večino.

Vodja Rusije, Stálin

Novo japonsko vlado je po hudih naporih sestavil Hirota, ki je obdržal tudi listino zunanjega ministrstva. Sprejeti je moral zahteve vojaških krogov, ki so si izgovorili besede v vseh važnejših notranjih in zunanje političnih odnosih.

Neredi na španskem trajajo dalje in so se v zadnjem tednu celo poostri. Levičarski elementi so napadli in zapalili mnogo cerkev in samostanov. V raznih spopadih je padlo mnogo oseb.

V bližini Kuorama so abesinski strelci zadeli tri italijanska letala, ki so se vžgala ter padla v bližini.

Dr. Stojadinović je reorganiziral vlado

Opozicijski poslanec Arnautović je streljal v skupščini - Gen. Živkovića ni v novem kabinetu - Ojačenje vladne večine

Poročali smo, da so bile seje narodne skupščine v zadnjem času dokaj burne, ker si je opozicija prizadevala na vse mogoče načine, da bi preprečila odobritev državnega proračuna ali pa jo vsaj zavlekla. Pisali smo tudi, kako je opozicija zapustila parlament ter izjavila, da se se ne bo več udeleževala.

Za v petek je bil napovedan govor dr. Stojadinovića, ki je imel poročati o zunanji politiki jugoslovanske vlade. Za njegovo poročilo je vlada

veliko zanimanje in na sejo so prišli tudi opozicijski poslanci; niso pa zasedli svojih sedežev, marveč so se utaborili na galeriji, ki je določena za občinstvo. Ko je dr. Stojadinović začel govoriti, so se opozicijski poslanci brž pričeli oglašati z medklici. Skupščinski predsednik jih je radi tega pozval, naj pridejo v dvorano ter naj tam povedo, kaj in kako mislijo. Po zivu se je odzval en sam poslanec, Arnautović, član Jevtićeve opozicijske skupine. Šel je na svoj prostor ter tam nadaljeval z medklici na tak način, da so se nekateri poslanci iz vladne večine razburili, se dvignili ter krenili proti Arnautoviću. Ta je brž planil pokonci, vzel iz žepa revolver ter sprožil; krogla je bila baje namenjena Stojadinoviću, zletela pa je proti diplomatskim ložam, ker je eden izmed navzočih poslancev zgrabil Arnautovića o pravem času za lase ter ga potegnil nazaj. Priskočil so še drugi in prijeli Arnautovića, ki je sprožil se tri strelke v tla.

takoj ugotovili, da je mož močno vjaven ter da je streljal v pijanosti. Arnautović je v Beogradu znan kot bolj viharen mož, ki je v skupščini in drugod izzval že mnogo incidentov.

Kmalu je bil red vzpostavljen in seja se je nadaljevala. Skupščina je takoj odobrila uvedbo sodnega postopanja proti Arnautoviću in ministrski predsednik je mirno nadaljeval ter zaključil svoje poročilo.

Naslednjega dne je dr. Stojadinović predložil kraljevskemu namestniku ostavko celokupne vlade. Ostavka je bila sprejeta, mandat za sestavo novega kabineta pa je bil poverjen spet dr. Stojadinoviću. Še istega dne je bila kriza rešena s tem da sta se izvršila naslednji važni spremembi v sestavi vlade: za vpjnega ministra je bil imenovan general Ljubomir Marić na mesto generala Petra Živkovića, katerega v novi vladi ni več; kot ministra brez portfelja je vstopil v kabinet Vojislav Gjordžević iz kluba srbske zemljoradniške stranke, ki je s tem prestopil iz opozicije k vladni večini ter jo ojačil za deset poslanskih mest. Pravosodno ministrstvo bo vo dil začasno g. Cvetković, ki je obdržal tudi ministvo za socialno politiko in narodno zdravje, za telesno vzgojo pa je bil imenovan g. Josip Roglić.

Veliko pozornost je izzvalo, da je bil iz vlade izločen gen. Živković; razlog je treba baje iskati v tem, da so se Jevtićevi pristasi javno hvallili, da gen. Živković odobrava njihovo zadržanje ter njihov ostrbi bolj proti notranji politiki ministrskega predsednika. Novi vojni minister Ljubomir Marić je živel več let v Zagrebu, dokler ni bil imenovan za načelnika generalnega štaba jugoslovanske vojske. Med Hrvatmi je zelo znan in čislán.

Arnautović je tekem zasliševanja baje izjavil, da je namenoma izzval burni incident na skupščinski seji, in sicer v sporazumu z ostalimi pristasi Jevtićeve skupine, ki so upali, da bodo s tem vrgli vlado. Policija je izvršila hišne preiskave pri vseh članih Jevtićeve opozicije in tudi na njegovem domu. Polkovnik T. Mimić, načelnik tajne vojne obveščevalne službe, o katerem je šel glas, da je bil zapleten v zaroto, je izginil in ga oblasti iščejo.

Pameten clovek ne bo dramatičiral burnega dogodka, ki se je odigral v skupščini, vsak Jugoslovčan pa bo gotovo obžaloval, da se med "zastopniki naroda", ki bi morali biti njegov cvet, najdejo takšni, ki se v pijanem stanju in z orožjem v žepu udeležujejo skupščinskih sej; in se bo radoval, da vsega obsojanja vredni Arnautićeve nastop ni imel hujših posledic.

liko, da bi se končno utrdila Zveza narodov — edina sila, ki bi bila mogla še za dolgo vrsto let vzdržati sedanje stanje v Evropi, izhajajoče iz mirovni pogodbi, in sicer brez uporabe vojne sile. Ta prilika se je zapravila po krivdi Lavalove in Flaudinove politike. Ukrepi proti Italiji, ki naj bi bili pokazali svetu — in tudi Nemčiji —, da je ženevska organizacija v stanu izsiliti spoštovanje pogodb, so se zaradi cincanja in zavlačevanja, in po zaslugi Francozov, spremenili v resnično blamažo za Zvezo narodov. Hitler je sedaj samo izbral položaj, kakršnega je ustvarila Francija. In s svojega stališča je, najbrž, imelo prav.

Francija je bila ona država, ki se je najbolj upirala angleškimi prizadevanjem, da bi Zveza narodov končno začela izvrševati nalogo, za katero je bila ustanovljena! Radi zadržanja Anglije, je italijan abesinski spor nudil sijajno pri-

